ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

———————————

ສະພາແຫ່ງຊາດ   ເລກທີ   /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 21 ທັນວາ 2011

ກົດໝາຍ

ວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ

(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ໃໝ່). ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຕິດຕາມ, ກວດກາວຽກງານປະກັນໄພ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ທຸລະກິດປະກັນໄພດຳເນີນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ເປັນທຳ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ປົກປ້ອງ ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ, ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ, ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດ ຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 2 (ໃໝ່). ການປະກັນໄພ

ການປະກັນໄພ ແມ່ນ ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພຕ່າງໆທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກັນໄພ ໂດຍການຊົດເຊີຍຄ່າເສັຍຫາຍ ດ້ວຍສິນ ປະກັນໄພ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 3 (ໃໝ່). ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

ທຸລະກິດປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ ກິດຈະກໍາຂອງຜູ້ປະກັນໄພທີ່ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການຮັບ ປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊັບສິນ, ຊີວິດຂອງບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ. ສ້າງວຽກເຮັດງານທໍາໃນລະບົບເສດ ຖະກິດ ຊຶ່ງຜູ້ປະກັນໄພຍອມຮັບເອົາຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ບົນພື້ນຖານທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍຄ່າ

1. ທໍານຽມປະກັນໄພ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພມີເງິນສະສົມໄວ້ ເພື່ອຈ່າຍສິນທົດແທນ ຫຼື ຄ່າເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຕາມເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ ໃນກໍລະ ນີທີ່ມີຄວາມເສັຍຫາຍເກີດຂຶ້ນ;
2. **ທຸລະກິດການປະກັນໄພຕໍ່ ໝາຍເຖິງ** ກິດຈະກໍາຂອງຜູ້ປະກັນໄພທີ່ດໍາເນີນການບໍລິຫານແບ່ງສ່ວນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຮູບແບບການປະກັນໄພທົ່ວໄປ ໄປປະກັນໄພຕໍ່ນໍາບໍລິສັດປະກັນໄພຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;
3. **ຜູ້ປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ** ບໍລິສັດປະກັນໄພທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ດໍາເນີນທຸລະກິດໂດຍສອດຄ່ອງກັບບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍສະບັບອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. **ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ** ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເຮັດສັນຍາປະກັນໄພກັບຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຈ່າຍຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພ ຄົບຖ້ວນຕາມສັນຍາ. ໃນເວລາດຽວກັນຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ອາດແມ່ນຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ;
5. **ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ** ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ ຊັບສິນ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ຫຼື ຊີວິດທີ່ມາເຮັດປະກັນໄພ ໂດຍຖືກຕ້ອງ ສອດຄ່ອງກັບສັນຍາປະກັນໄພ. ໃນເວລາດຽວກັນຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ອາດແມ່ນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ;
6. **ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໝາຍເຖິງ** ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນທີ່ຖືກເລືອກໂດຍຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ເພື່ອຮັບເອົາສິນທົດແທນປະກັນໄພ ຫຼື ສິນປະກັນໄພ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ;
7. **ຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ**/ຈໍານວນເງິນທີ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ບໍລິສັດ ປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ແລະ ດ້ວຍວິທີການທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ ຢູ່ໃນສັນຍາປະກັນໄພ;
8. **ການປະກັນສະສົມທຶນ ໝາຍເຖິງ** ຮູບແບບໜຶ່ງຂອງການປະກັນຊີວິດທີ່ພົວພັນເຖິງຊີວິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ພາຍໃນກໍານົດເວລາອັນແນ່ນອນ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍຈໍານວນເງິນທີ່ເປັນຜົນປະໂຫຍດຈົນຄົບອາຍຸສັນຍາປະກັນໄພ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຖ້າຫາກວ່າຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຍັງມີຊີວິດຢູ່ຄົບຖ້ວນ ຕາມກໍານົດເວລາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ;
9. **ການປະກັນໄພຄຸ້ມກັນຊີວິດ ໝາຍເຖິງ** ຮູບແບບໜຶ່ງຂອງການປະກັນຊີວິດທີ່ພົວພັນເຖິງການເສັຍຊີວິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຖ້າວ່າຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຫາກເສັຍຊີວິດໃນໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ;
10. **ການປະກັນຊີວິດແບບປະສົມ ໝາຍເຖິງ** ຮູບແບບໜຶ່ງຂອງການປະກັນຊີວິດທີ່ລວມເອົາ ການປະກັນສະສົມທຶນເຂົ້າກັບການປະກັນໄພຄຸ້ມກັນຊີວິດ;

11. **ການປະກັນຕະຫຼອດຊີວິດ ໝາຍເຖິງ** ການປະກັນຄວາມສ່ຽງຕະຫຼອດຊີວິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບ ການປະກັນໄພ ເວລາເສັຍຊີວິດບົນພື້ນຖານຂໍ້ຜູກພັນລະຫວ່າງຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ຊື້ການ ປະກັນໄພ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຈ່າຍສິນທົດແທນປະກັນໄພ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບ ຜົນປະໂຫຍດໃນເວລາຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ເສັຍຊີວິດ;
12. **ການປະກັນໄພແບບຈ່າຍເປັນງວດ ໝາຍເຖິງ** ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທີ່ພົວພັນເຖິງຊີວິດ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຈົນຮອດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພເປັນງວດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ;
13. **ການຖອນເງິນຄືນຕາມສັນຍາ ໝາຍເຖິງ** ເງິນທີ່ເຫຼືອຈາກການຫັກຄ່າຄຸ້ມກັນ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ໃນການດຳເນີນງານທີ່ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພຈ່າຍຄ່າທຳນຽມໃນໄລຍະໜຶ່ງ ແລະ ລົບລ້າງສັນຍາ ຊຶ່ງຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພມີສິດຖອນຄືນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ;
14. **ການປະກັນໄພອຸບັດຕິໄພ ແລະ ໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ** ຮູບແບບໜຶ່ງຂອງການປະກັນໄພທົ່ວໄປທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊັບສິນ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ແລະ ຮູບແບບອື່ນຂອງການ ປະກັນໄພ ຍົກເວັ້ນການປະກັນຊີວິດ;
15. **ສິນປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ** ມູນຄ່າການທົດແທນຄວາມເສັຍຫາຍ ຊຶ່ງຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຊຳລະໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມຂອບເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ;
16. **ວົງເງິນປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ** ຈຳນວນເງິນຄຸ້ມກັນສູງສຸດທີ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ປະກັນໄພໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 4 (ໃໝ່). ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານປະກັນໄພ

ລັດ ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດລົງທຶນ ສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ເຊັ່ນ ການສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ, ຕົວແທນ, ນາຍໜ້າ ແລະ ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າປະກັນໄພດ້ວຍການກຳນົດນະໂຍບາຍພາສີ-ອາກອນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ລັດ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຢ່າງສະເໝີພາບພາຍໃຕ້ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ລັດ ເສີມຂະຫຍາຍທ່າແຮງ ເພື່ອພັດທະນາຕະຫຼາດປະກັນໄພ ໂດຍຕອບສະໜອງການປະກັນໄພໃຫ້ມີການຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານສຸຂະພາບ, ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ລັດ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນນຳໃຊ້ການບໍລິການປະກັນໄພປະເພດຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 5 (ໃໝ່). ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານປະກັນໄພ

ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານປະກັນໄພ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບຂອງລັດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
2. ຮັບປະກັນສົ່ງເສີມການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ແລະ ການລົງທຶນໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ;
3. ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ, ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ສາມາດກວດສອບ ໄດ້;
4. ອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພລວມ ທັງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ;
5. ປະສານສົມທົບຢ່າງກົມກຽວລະຫວ່າງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດປະກັນໄພໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດ ທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ). ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ, ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ, ບຸກຄົນ, ນິຕິ ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະກັນໄພ ແລະ ນຳໃຊ້ສຳລັບຊັບສິນ ແລະ ຜູ້ທີ່ລະບຽບກົດໝາຍກຳນົດໃຫ້ຊື້ການປະກັນໄພແບບບັງຄັບ.

ມາດຕາ 7 (ໃໝ່). ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ເປີດກວ້າງການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານປະກັນໄພ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນທາງດ້ານເຕັກນິກ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ວິຊາການ, ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອ, ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ດ້ານອື່ນໆ, ປະຕິບັດສັນຍາ ຫຼື ສົນທິສັນ ຍາສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານປະກັນໄພ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II
ການປະກັນໄພ

ມາດຕາ 8 (ໃໝ່). ປະເພດການປະກັນໄພ

ການປະກັນໄພ ມີ ສອງປະເພດ ຄື:

- ການປະກັນຊີວິດ;
- ການປະກັນໄພທົ່ວໄປ.

ມາດຕາ 9 (ໃໝ່). ການປະກັນຊີວິດ

ການປະກັນຊີວິດ ແມ່ນ ການປະກັນໄພທີ່ພົວພັນເຖິງການຄ້ຳປະກັນຄວາມສ່ຽງຕະຫຼອດຊີວິດ ຂອງຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ເວລາເສັຍຊີວິດ.

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່). ຮູບແບບການປະກັນຊີວິດ

ການປະກັນຊີວິດ ມີຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

- ການປະກັນຕະຫຼອດຊີວິດ;
- ການປະກັນສະສົມທຶນ;
- ການປະກັນຊີວິດແບບປະສົມ;
- ການປະກັນໄພແບບຈ່າຍເປັນງວດ;
- ການປະກັນໄພຄຸ້ມກັນຊີວິດ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ຮູບແບບການປະກັນຊີວິດ ອາດຈະມີການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຕາມການຕົກລົງຂອງກະຊວງການເງິນ.

ມາດຕາ 11 (ໃໝ່). ການປະກັນໄພທົ່ວໄປ

ການປະກັນໄພທົ່ວໄປ ແມ່ນ ການປະກັນໄພຊັບສິນ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງຕໍ່ບຸກຄົນທີສາມ ແລະ ການປະກັນໄພອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການປະກັນຊີວິດ.

ການປະກັນໄພທົ່ວໄປ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

- ແບບບັງຄັບ;
- ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ.

ມາດຕາ 12 (ໃໝ່). ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທຸກຂົງເຂດ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການແບບຊົ່ວຄາວ ຫຼື ຖາວອນທີ່ມີພູມລຳເນົາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ປະກອບມີພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກບົນທ້ອງຖະໜົນ, ໂຮງແຮມ, ເຮືອນພັກ, ສະຖານທີ່ບັນເທີງ, ພັດຕະຄານ, ຮ້ານອາຫານ, ເຈົ້າຂອງກິດຈະການຕະຫຼາດ, ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ, ສາງເກັບມ້ຽນສິນຄ້າ, ສາງທາດເຄມີ, ສາງນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ສາງທາດລະເບີດ, ໂຮງຈັກ-ໂຮງງານ, ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານທາງບົກ, ທາງນ້ຳ ແລະ ທາງອາກາດ, ອັກຄີໄພ ແລະ ສະຖານທີ່ຜະລິດ ແລະ ເກັບມ້ຽນທາດລະເບີດ.

ລະບຽບການລະອຽດກ່ຽວກັບການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 13 (ໃໝ່). ການປະກັນໄພທົ່ວໄປດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ

ການປະກັນໄພທົ່ວໄປດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ ແມ່ນ ການປະກັນໄພທີ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ມີສິດເລືອກເອົາປະເພດ, ຂອບເຂດ ຫຼື ວົງເງິນປະກັນໄພ ຂອງການຄຸ້ມກັນຕາມແບບປະກັນໄພທີ່ຜູ້ປະກັນໄພວາງອອກ.

ມາດຕາ 14 (ໃໝ່). ຮູບແບບການປະກັນໄພທົ່ວໄປ

ການປະກັນໄພທົ່ວໄປ ມີ ຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

- ການປະກັນໄພອຸປະຕິເຫດ ແລະ ການປິ່ນປົວບຸກຄົນທີ່ຖືກອຸປະຕິເຫດ;
- ການປະກັນສຸຂະພາບ;

- ການປະກັນໄພຊັບສິນ;
- ການປະກັນໄພສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຜ່ານແດນທາງລົດ, ທາງເຮືອ, ທາງລົດໄຟ ແລະ ທາງອາກາດ;
- ການປະກັນໄພເຮືອບິນ;
- ການປະກັນໄພພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ;
- ການປະກັນໄພອັກຄີໄພ ແລະ ສະຖານທີ່ຜະລິດວັດຖຸລະເບີດ;
- ການປະກັນໄພຊັບສິນຂອງລັດ;
- ການປະກັນໄພຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນ ແລະ ສິນເຊື່ອ;
- ການປະກັນໄພຄວາມສ່ຽງດ້ານທຸລະກິດ;
- ການປະກັນໄພດ້ານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
- ການປະກັນໄພອຸບັດຕິໄພ ແລະ ໄພພິບັດ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ຮູບແບບການປະກັນໄພທົ່ວໄປ ອາດຈະມີການກຳນົດເພີ່ມເຕີມ ຕາມການຕົກລົງຂອງກະຊວງການເງິນ.

ພາກທີ III
ການປະກັນໄພຕໍ່

ມາດຕາ 15 (ໃໝ່). ການປະກັນໄພຕໍ່

ການປະກັນໄພຕໍ່ ແມ່ນ ການປະກັນໄພທີ່ຕິດພັນກັບການແບ່ງສ່ວນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຮູບແບບການປະກັນໄພທົ່ວໄປທີ່ ບໍລິສັດປະກັນໄພ (ຜູ້ປະກັນໄພ) ເອົາໄປປະກັນຕໍ່ ນຳບໍລິສັດປະກັນໄພອື່ນ ຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ (ເອີ້ນວ່າ ຜູ້ປະກັນໄພຕໍ່) ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ຫຼື ທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ໃນສ່ວນທີ່ນຳໄປປະກັນໄພຕໍ່ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ເອົາປະກັນໄພຕໍ່ ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທົດແທນໄດ້.

ການປະກັນໄພຕໍ່ ຕ້ອງເໝາະສົມກັບສະພາບການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຜູ້ປະກັນໄພຕໍ່ ຊຶ່ງຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ, ໄດ້ຮັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນຕະຫຼາດປະກັນໄພ ພາຍໃນປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ມີຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ມີປະສົບການໃນການຮັບປະກັນໄພຕໍ່.

ມາດຕາ 16 (ໃໝ່). ວິທີການປະກັນໄພຕໍ່

ການປະກັນໄພຕໍ່ມີວິທີການ ດັ່ງນີ້:

1. ສາມາດດຳເນີນການປະກັນໄພຕໍ່ ກັບໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍບໍລິສັດປະກັນໄພກໍໄດ້ ໂດຍແບ່ງຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ປະກັນໄພແລ້ວ ໃຫ້ບໍລິສັດດັ່ງກ່າວນີ້ເອົາປະກັນໄພຕໍ່;
2. ສາມາດປະກັນໄພຕໍ່ ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດຂອງຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ປະກັນໄພແລ້ວ.

ພາກທີ IV
ການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ
ໝວດທີ 1
ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ). ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ

ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງ ສະເໜີຜ່ານການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຂອງຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ). ຮູບແບບການສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດປະກັນໄພ

ປະເພດ, ຮູບການ, ຮູບແບບການສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດປະກັນໄພຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ). ຂອບເຂດການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ

ການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ມີຂອບເຂດ ດັ່ງນີ້:

1. ທຸລະກິດປະກັນໄພ, ທຸລະກິດປະກັນໄພຕໍ່;
2. ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ, ການປ້ອງກັນ ແລະ ການຈຳກັດຄວາມເສັຍຫາຍ;
3. ການປະເມີນຄວາມເສັຍຫາຍ;
4. ການເປັນຕົວແທນປະເມີນຄວາມເສັຍຫາຍ, ຕົວແທນພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂການທົດແທນຄວາມເສັຍຫາຍ ແລະ ຕົວແທນຮຽກຮ້ອງບຸກຄົນທີສາມທົດແທນຄວາມເສັຍຫາຍ;
5. ການບໍລິຫານກອງທຶນ ແລະ ການລົງທຶນ;
6. ການເຄື່ອນໄຫວອື່ນ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ). ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດປະກັນໄພ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ມີປະຫວັດການດໍາເນີນທຸລະກິດທີ່ດີ;
2. ມີທຶນຈົດທະບຽນ ແລະ ເງິນຄໍ້າປະກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 21 ແລະ 24 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ມີຜູ້ບໍລິຫານ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ, ຄວາມຊໍານານທາງດ້ານວິຊາຊີບ ແລະ ມີວິ ຊາ ສະເພາະ ກ່ຽວກັບການປະກັນໄພ;
4. ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາຊີບ, ມີໃບຢັ້ງຢືນ ຫຼື ປະກາສະນີ ຍະບັດທາງດ້ານການປະກັນໄພ;
5. ບໍ່ເຄີຍຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ໃນສະຖານການກະທໍາຜິດຕໍ່ເສດຖະ ກິດ ໂດຍເຈດຕະນາ;
6. ມີຫ້ອງການ, ສໍານັກງານທີ່ເໝາະສົມໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ). ທຶນຈົດທະບຽນ ແລະ ທຶນປະກອບ

ທຶນຈົດທະບຽນຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພ ຕ້ອງມີຈໍານວນທຶນຕໍ່າສຸດສິບຫົກຕື້ກີບ.

ໃນໄລຍະເວລາດໍາເນີນທຸລະກິດ ບໍລິສັດປະກັນໄພ ຕ້ອງຮັກສາລະດັບທຶນປະກອບຂອງແຕ່ ລະຜູ້ຖືຮຸ້ນໃຫ້ຄົງທີ່ຢູ່ໃນລະດັບບໍ່ຕໍ່າກວ່າທຶນທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນວັກໜຶ່ງເທິງນີ້.

ລັດຖະບານສາມາດປ່ຽນແປງທຶນຈົດທະບຽນ ແລະ ທຶນປະກອບຕໍ່າສຸດໃນແຕ່ລະໄລຍະໄດ້ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດຈໍານວນທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ເທິງນີ້.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ). ຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ມີສິດຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍອະ ນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຕໍ່ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະ ບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ກໍານົດເວລາໃນການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ພ້ອມທັງການ ແຈ້ງຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍແມ່ນພາຍໃນກໍານົດ ສີ່ສິບຫ້າ ວັນລັດຖະການນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ). ຄ່າທໍານຽມໃນການອອກອະນຸຍາດ

ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທໍານຽມໃນການອອກອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດໍາ ເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ). ເງິນຄໍ້າປະກັນ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງວາງເງິນຄ້ຳປະກັນໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງຈຳນວນທຶນຈົດທະ ບຽນ ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດປະກັນໄພ ໄວ້ນຳທະນາຄານໃດໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ແລ້ວແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງການເງິນ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ). ສິດໃນການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີສິດອອກໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕາມການເຫັນດີ ແລະ ການສະເໜີຂອງກະຊວງການເງິນ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ). ການຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຈະຖືກຖອນຄືນຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ, ເມື່ອຜູ້ປະກັນໄພບໍ່ປະຕິບັດຕາມ, ເງື່ອນໄຂ ຫຼື ລະເມີດຂໍ້ຫ້າມຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນປັບປຸງປະສິດທິຜົນຂອງບໍ ລິສັດໄດ້ຕາມກຳນົດເວລາ;
3. ລະເມີດລະບຽບການຢ່າງຮ້າຍແຮງ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ທີ່ຍັງມີຜົນສັກສິດຢູ່;
4. ບໍ່ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 25 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ໃນກໍລະນີມີການຖອນໃບອະນຸຍາດຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພແລ້ວ ໃບອະນຸຍາດທີ່ໄດ້ອອກໃຫ້ສາຂາບໍລິສັດດັ່ງກ່າວທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ກໍຈະຖືກຖອນເຊັ່ນດຽວກັນ.

ເມື່ອມີການຖອນໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ໂຈະການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດປະກັນໄພນັ້ນຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງກ່ຽວກັບເຫດຜົນຂອງການຖອນ ຫຼື ໂຈະການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດປະກັນໄພເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ບໍລິ ສັດດັ່ງກ່າວນັ້ນຊາບ.

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ). ການສະເໜີໃຫ້ພິຈາລະນາຄືນຂໍ້ຕົກລົງຖອນໃບອະນຸຍາດ

ຜູ້ປະກັນໄພ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການເງິນ ເພື່ອໃຫ້ພິຈາລະນາຄືນຂໍ້ຕົກລົງຖອນໃບອະນຸຍາດ ພາຍໃນ ສິບຫ້າ ວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຊາບຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວເປັນຕົ້ນໄປ ໂດຍອ້າງເຫດຜົນທີ່ໜັກແໜ້ນ. ໃນກໍລະນີທີ່ກະຊວງການເງິນ ຫາກບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາພາຍໃນກຳນົດ ສາມສິບ ວັນ ລັດຖະ ການນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີໃຫ້ພິຈາລະນາຄືນເປັນຕົ້ນໄປ ຜູ້ປະກັນໄພກໍມີສິດສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາ. ລັດຖະບານ ກໍຈະພິຈາລະນາຄຳສະເໜີນັ້ນຢ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫົກສິບ ວັນ ລັດຖະ ການນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີດັ່ງກ່າວເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າຜູ້ປະກັນໄພ ຫາກບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄຳຕົກລົງຂອງລັດຖະ ບານ ກໍມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2
ບໍລິສັດປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຮ່ວມທຶນກັບຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ). ຮູບແບບ ຫຼື ປະເພດການລົງທຶນ

ບໍລິສັດປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຮ່ວມທຶນກັບຕ່າງປະເທດ ສາມາດດຳເນີນໃນຮູບແບບ ຫຼື ປະເພດການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ). ຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຂອງຕ່າງປະເທດ

ບໍລິສັດປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພຂອງຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານຍື່ນຜ່ານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອຂໍອະນຸຍາດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ). ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຕ່າງປະເທດ

ການສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ມີປະສົບການ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພມາກ່ອນຢ່າງໜ້ອຍຫ້າປີ;
2. ມີການພົວພັນກັບອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ນອກຈາກນີ້ ການສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 47 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ). ສິດໃນການອອກໃບອະນຸຍາດ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ອອກໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າປະກັນໄພຕ່າງປະເທດ ບົນພື້ນຖານການຕົກລົງເຫັນດີທາງດ້ານວິຊາການຈາກກະຊວງການເງິນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ). ຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະໄພ ຮ່ວມທຶນກັບຕ່າງປະເທດ

ນອກຈາກບັນດາລາຍການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 20, 21, 22, 23 ແລະ 24 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້ ການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພ ຫຼື ນາຍໜ້າປະ ກັນໄພຮ່ວມທຶນກັບຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດ ແລະ ໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດປະກັນໄພ ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ;
2. ສັນຍາຮ່ວມທຶນສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ (ຖ້າຫາກແມ່ນການຮ່ວມມື);

3. ໃບສະຫຼຸບຊັບສິນບັດ ແລະ ບົດລາຍງານການເງິນປະຈໍາປີໃນໄລຍະສາມປີຜ່ານມາຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດທີ່ຖືກຮັບຮອງ ໂດຍຜູ້ກວດສອບບັນຊີເອກະລາດ;
4. ໃບແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ອໍານວຍການໃຫຍ່ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
5. ຊື່ເຕັມ ແລະ ຊີວະປະຫວັດຂອງຜູ້ສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງ, ຜູ້ຮ່ວມທຶນ ແລະ ຜູ້ອໍານວຍການວິສາ ຫະກິດທີ່ສະເໜີສ້າງຕັ້ງ;
6. ແຜນດໍາເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ໃນໄລຍະ ຫ້າ ປີ ທໍາອິດ;

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່). ຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພຕ່າງປະເທດໃນ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ;
2. ສໍາເນົາໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພຕ່າງປະເທດບ່ອນທີ່ສໍານັກງານໃຫຍ່ຂອງບໍລິສັດຕັ້ງຢູ່;
3. ໃບສະຫຼຸບຊັບສິນບັດ ແລະ ບົດລາຍງານການເງິນປະຈໍາປີ ໃນໄລຍະສາມປີຜ່ານມາຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພຕ່າງປະເທດ ຫຼື ນາຍໜ້າປະກັນໄພຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງຖືກຮັບຮອງ ໂດຍຜູ້ກວດສອບບັນຊີເອກະລາດ;
4. ໃບແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
5. ຊື່ເຕັມ ແລະ ຊີວະປະຫວັດຂອງຫົວໜ້າຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
6. ບົດແນະນໍາຂອງຜູ້ປະກັນໄພຕ່າງປະເທດ ຫຼື ນາຍໜ້າປະກັນໄພຕ່າງປະເທດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດກັບສະມາຄົມ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່). ກໍານົດເວລາ ແລະ ຄ່າທໍານຽມໃນການອອກໃບອະນຸຍາດ ແລະ ການ ແຈ້ງຂອບເຂດການດໍາເນີນທຸລະກິດ

ກໍານົດເວລາ ແລະ ຄ່າທໍານຽມໃນການອອກໃບອະນຸຍາດ ແລະ ການແຈ້ງຂອບເຂດການດໍາເນີນທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ທີ່ຮ່ວມທຶນກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຜູ້ປະກັນໄພຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 22 ແລະ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ). ຂອບເຂດການດໍາເນີນທຸລະກິດ

ຂອບເຂດການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ທີ່ຮ່ວມທຶນກັບ ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບບົດບັນຍັດຂອງ ມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສໍາລັບຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຜູ້ປະກັນໄພຕ່າງປະເທດນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 47 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ). ການຖອນໃບອະນຸຍາດ

ຜູ້ປະກັນໄພ ຫຼື ນາຍໜ້າປະກັນໄພຂອງຕ່າງປະເທດທີ່ຕັ້ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດໍາເນີນທຸລະກິດ, ຖ້າວ່າໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດໍາເນີນທຸລະກິດນັ້ນ ຫາກຖືກຖອນຢູ່ບ່ອນທີ່ສໍານັກງານໃຫຍ່ຂອງວິສາຫະກິດຕ່າງປະເທດຕັ້ງຢູ່.

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຜູ້ປະກັນໄພຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຖ້າວ່າໃບອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຫາກຖືກຖອນຢູ່ບ່ອນທີ່ສໍານັກງານໃຫຍ່ຂອງວິສາຫະກິດຕ່າງປະເທດຕັ້ງຢູ່.

ນອກຈາກນີ້ ໃບອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ກໍຈະຖືກຖອນ ເມື່ອຜູ້ປະກັນໄພ ຫຼື ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຫຼື ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຕ່າງປະເທດນັ້ນ ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ພາກທີ V

ສັນຍາປະກັນໄພ

ໝວດທີ 1

ຫຼັກການກ່ຽວກັບສັນຍາປະກັນໄພ

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ). ສັນຍາປະກັນໄພ

ສັນຍາປະກັນໄພ ແມ່ນ ການຕົກລົງລະຫວ່າງຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພກັບຜູ້ປະກັນໄພ ຊຶ່ງຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍສິນທົດແທນປະກັນໄພ ຫຼື ທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍໃຫ້ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໃນກໍລະນີເກີດຄວາມເສັຍ ຫາຍ. ສັນຍາປະກັນໄພແຕ່ລະປະເພດ ທີ່ມີເປົ້າໝາຍການປະກັນໄພ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງເຮັດຂຶ້ນກັບຜູ້ປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດໍາເນີນທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ເທົ່ານັ້ນ.

ປະເພດສັນຍາປະກັນໄພມີດັ່ງນີ້:

1. ສັນຍາປະກັນໄພສ່ວນບຸກຄົນ;
2. ສັນຍາປະກັນໄພຊັບສິນ;
3. ສັນຍາປະກັນໄພຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ.

ມາດຕາ 38 (ເກົ່າ). ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງສັນຍາປະກັນໄພ

ສັນຍາປະກັນໄພ ມີ ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ, ທີ່ຢູ່ຂອງຄູ່ສັນຍາ;
2. ຕົວບຸກຄົນ ຫຼື ຊັບສິນບັດ ທີ່ເອົາມາປະກັນໄພ;
3. ປະເພດຄວາມສ່ຽງທີ່ເອົາມາປະກັນໄພ;
4. ເວລາເລີ່ມຕົ້ນການປະກັນໄພຄວາມສ່ຽງ;
5. ວົງເງິນປະກັນໄພ;

6. ຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ ແລະ ວິທີການຈ່າຍ;
7. ວິທີການ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນການແຈ້ງກ່ຽວກັບ ຄວາມເສັຍຫາຍທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ;
8. ກຳນົດເວລາຂອງສັນຍາປະກັນໄພ ແລະ ການຄ້ຳປະກັນ;
9. ຂໍ້ຄວາມທີ່ບົ່ງບອກເຖິງການເປັນໂມຄະຂອງສັນຍາປະກັນໄພ, ການເສັຍສິດ ແລະ ການຢຸດເຊົາສັນຍາປະກັນໄພ ກ່ອນກຳນົດເວລາ;
10. ວິທີການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ). ຄວາມສັກສິດຂອງສັນຍາປະກັນໄພ

ສັນຍາປະກັນໄພ ຈະມີຄວາມສັກສິດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ປະກັນໄພໄດ້ຮັບໜັງສືສະເໜີຈາກຜູ້ໄດ້ຮັບ ການປະກັນໄພ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ໜັງສືສະເໜີເອົາການປະກັນໄພ, ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບ, ການແຈ້ງການເພີ່ມເຕີມອື່ນໆ ທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພລົງລາຍເຊັນໄວ້ ແລະ ໄດ້ມີການຈ່າຍຄ່າທຳນຽມງວດທຳອິດ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຕົກລົງເຮັດສັນຍາ ແລະ ອອກສັນຍາໃຫ້. ໜັງສືສະເໜີປະກັນໄພຍັງບໍ່ທັນແມ່ນການຜູກມັດລະຫວ່າງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ປະກັນໄພ. ມີແຕ່ໃບປະກັນໄພ ຫຼື ບັນທຶກການຄຸ້ມກັນເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ປະກັນໄພ ມີຂໍ້ຜູກພັນຕໍ່ກັນ.

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ). ໃບປະກັນໄພ

ໃບປະກັນໄພ ແມ່ນ ເອກະສານສັນຍາທີ່ກຳນົດເງື່ອນໄຂທົ່ວໄປ. ສັນຍາປະກັນໄພ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ມີການຕົກລົງຮັບເອົາບັນດາເງື່ອນໄຂທົ່ວໄປຂອງຄູ່ສັນຍາ ໂດຍມີໃບປະກັນໄພເປັນຫລັກຖານຢັ້ງຢືນ ແລະ ອອກໃຫ້ໂດຍບໍລິສັດປະກັນໄພ ພາຍຫຼັງທີ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພໄດ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພແລ້ວ.

ໃບປະກັນໄພ ຕ້ອງເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນທີ່ອ່ານໄດ້ງ່າຍ ແລະ ເປັນພາສາລາວ, ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນອາດຈະເຮັດເປັນພາສາຕ່າງປະເທດຕື່ມອີກກໍໄດ້. ເມື່ອຕ້ອງການເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ປ່ຽນແປງຂໍ້ຄວາມໃນໃບປະກັນໄພນັ້ນ ຄູ່ສັນຍາຕ້ອງເຮັດເປັນສັນຍາເພີ່ມເຕີມອີກ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ). ກຳນົດເວລາຂອງສັນຍາປະກັນໄພ

ສັນຍາປະກັນໄພທຸກປະເພດ ຕ້ອງມີກຳນົດເວລາທີ່ແນ່ນອນ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄູ່ສັນຍາ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ບົນພື້ນຖານການຕົກລົງຂອງຄູ່ສັນຍາ.

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່). ການດັດແກ້ສັນຍາປະກັນໄພ

ສັນຍາປະກັນໄພ ຈະດັດແກ້ໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີລະຫວ່າງຄູ່ສັນຍາ.

ການດັດແກ້ນັ້ນຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ປະກັນໄພໄດ້ບັນທຶກການດັດແກ້ເຂົ້າໃນສັນຍາ ຫຼື ອອກເອກະສານຄັດຕິດໃຫ້ແລ້ວເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 43 (ປັບປຸງ). ການສິ້ນສຸດສັນຍາປະກັນໄພ

ສັນຍາປະກັນໄພຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ສັນຍາປະກັນໄພໝົດອາຍຸ ໂດຍບໍ່ມີການຕໍ່ກໍານົດເວລາ;
2. ຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໃດໜຶ່ງໄດ້ລະເມີດສັນຍາປະກັນໄພ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ;
3. ຊັບສິນທີ່ເອົາໄປປະກັນໄພນັ້ນ ຖືກສູນຫາຍ ຫຼື ຖືກທໍາລາຍ;
4. ຄູ່ສັນຍາ ຕົກລົງຍົກເລີກສັນຍາປະກັນໄພດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ;
5. ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ມີການຕົວະລ່າຍ, ປິດບັງ ເຊື່ອງອໍາ ເປົ້າໝາຍປະກັນໄພ ໂດຍເຈດຕະນາ;
6. ສານຕັດສິນ ໃຫ້ສັນຍາປະກັນໄພເປັນໂມຄະ ຫຼື ໃຫ້ບໍລິສັດປະກັນໄພລົ້ມລະລາຍ.

ມາດຕາ 44 (ໃໝ່). ການສະໜອງຂໍ້ມູນ

ຜູ້ປະກັນໄພ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສະໜອງຂໍ້ມູນຄົບຖ້ວນທີ່ພົວພັນເຖິງສັນຍາປະກັນໄພ, ອະທິບາຍບັນດາເງື່ອນໄຂ, ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາປະກັນໄພໃຫ້ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ, ສ່ວນຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ກໍຮັບຜິດຊອບສະໜອງຂໍ້ມູນຄົບຖ້ວນທີ່ພົວພັນເຖິງການປະກັນໄພ, ໃຫ້ຄວາມຈະແຈ້ງ, ລະອຽດຄົບຖ້ວນ
ຂອງຂໍ້ມູນນັ້ນ, ຜູ້ປະກັນໄພ ຮັກສາຄວາມລັບກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນທີ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພໄດ້ສະໜອງໃຫ້.

ຜູ້ປະກັນໄພ ມີສິດໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກການປະຕິບັດສັນຍາປະກັນໄພ ແລະ ເກັບຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພ ຖ້າຫາກຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພມີພຶດຕິກໍາໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈດຕະນາສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕາມຄວາມຈິງ ເພື່ອຫວັງໄດ້ສັນຍາປະກັນໄພ ແລະ ຮັບເງິນປະກັນໄພ ຫຼື ໄດ້ຮັບສິນປະກັນໄພ;
2. ບໍ່ສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຕາມການກໍານົດໃນ ມາດຕາ *38* ແລະ *39* ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້.

ໃນກໍລະນີຜູ້ປະກັນໄພມີເຈດຕະນາສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພມີສິດໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກການປະຕິບັດສັນຍາປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຮັບ, ແຕ່ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງທົດແທນຄວາມເສັຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການສະໜອງຂໍ້ມູນຂອງຕົນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ມາດຕາ 45 (ໃໝ່). ການປ່ຽນແປງລະດັບຄວາມສ່ຽງ

ຖ້າຫາກມີການປ່ຽນແປງໃນບັນດາປັດໄຈຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພຫຼຸດລົງ, ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພມີສິດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຫຼຸດຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພ ສໍາລັບໄລຍະເວລາ ຂອງສັນຍາປະກັນໄພທີ່ຍັງເຫຼືອ. ຖ້າຜູ້ປະກັນໄພ ຫາກບໍ່ຍອມຫຼຸດຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພ ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພມີສິດຍົກເລີກສັນຍາປະກັນໄພແຕ່ພຽງຝ່າຍດຽວ ແຕ່ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກ ສອນໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຊາບໃນທັນທີ ພ້ອມທັງສໍາເນົາໜັງສືແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງການເງິນ.

ຖ້າຫາກມີການປ່ຽນແປງໃນບັນດາປັດໄຈຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພ ເພີ່ມຂຶ້ນ, ຜູ້ປະກັນໄພມີສິດຄິດໄລ່ຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພຄືນໃໝ່ ສໍາລັບໄລຍະເວລາ ຂອງສັນຍາປະກັນໄພທີ່ຍັງເຫຼືອ. ໃນກໍລະນີຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ຫາກບໍ່ຍອມຈ່າຍຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພເພີ່ມ ຜູ້ປະກັນໄພມີສິດຍົກເລີກສັນຍາປະກັນໄພແຕ່ພຽງຝ່າຍດຽວ ແຕ່ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພຊາບໃນທັນທີ ພ້ອມທັງສໍາເນົາໜັງສືແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງການເງິນ.

ມາດຕາ 46 (ປັບປຸງ). ກຳນົດເວລາການຮຽກຮ້ອງສິນປະກັນໄພ ຫລື ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ

ການຮຽກຮ້ອງສິນປະກັນໄພ ຫຼື ການທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ປະຕິບັດພາຍໃນກຳນົດເວລາ ໜຶ່ງ ປີ ນັບແຕ່ວັນເຫດການປະກັນໄພໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ສ່ວນເຫດສຸດວິໄສ ຫຼື ເຫດບັງເອີນນັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຄິດໄລ່ເຂົ້າໃນກຳນົດເວລາການຈ່າຍສິນ ປະກັນໄພ ຫຼື ການທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ;
2. ໃນກໍລະນີຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ຫາກບໍ່ຮູ້ວັນເກີດເຫດການຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວໃຫ້ຄິດໄລ່ນັບແຕ່ວັນຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພໄດ້ຮູ້ເປັນຕົ້ນໄປ;
3. ໃນກໍລະນີບຸກຄົນທີສາມຫາກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຖືກຄຸ້ມກັນຕາມສັນຍາປະກັນໄພ, ກຳນົດເວລາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ຂອງ ມາດຕານີ້ ໃຫ້ຄິດໄລ່ນັບແຕ່ວັນທີ່ບຸກຄົນທີສາມໄດ້ຮຽກຮ້ອງ.

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບກ່ຽວກັບການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງກອງທຶນປະກັນໄພ ເພື່ອຈ່າຍລ່ວງໜ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດ.

ມາດຕາ 47 (ປັບປຸງ). ການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ຫຼື ການທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ

ຖ້າຫາກເຫດການເກີດຂຶ້ນ, ຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ຫຼື ທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ຕາມໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໃນສັນຍາປະກັນໄພ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາ ຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ຫຼື ທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍພາຍໃນ ສາມສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບເອກະສານຄົບຖ້ວນ ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບການຮຽກຮ້ອງເອົາສິນປະກັນໄພ ຫຼື ການທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ.

ມາດຕາ 48 (ປັບປຸງ). ອາຍຸຄວາມໃນການຮ້ອງຟ້ອງ

ການຮ້ອງຟ້ອງ ທີ່ເນື່ອງມາຈາກສັນຍາປະກັນໄພ ໃຫ້ດຳເນີນພາຍໃນກຳນົດ ສາມ ປີ ນັບແຕ່ວັນທີ່ຂໍ້ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນເປັນຕົ້ນໄປ. ອາຍຸຄວາມຈະຖືກໂຈະຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 30 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ ຖ້າຫາກມີເຫດຜົນພຽງພໍ ແລະ ໄດ້ມີການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຊ່ຽວຊານພິສູດຄວາມຈິງພາຍຫຼັງທີ່ຄວາມເສັຍຫາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່). ການໂອນສັນຍາປະກັນໄພ

ສັນຍາປະກັນໄພ ທີ່ມີໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຮູບແບບປະກັນໄພ ສາມາດໂອນໃຫ້ກັນໄດ້ ລະຫວ່າງຜູ້ປະກັນໄພດ້ວຍກັນ ບົນພື້ນຖານການຕົກລົງຂອງຜູ້ປະກັນໄພດັ່ງກ່າວ.

ການໂອນສັນຍາປະກັນໄພ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງການເງິນຊາບ.

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່). ເງື່ອນໄຂການໂອນສັນຍາປະກັນໄພ

ການໂອນສັນຍາປະກັນໄພ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ສັນຍາປະກັນໄພທີ່ໂອນໃຫ້ກັນ ຕ້ອງເປັນຮູບແບບການປະກັນໄພຊະນິດດຽວກັນ;
2. ສິດ ແລະ ພັນທະທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພບໍ່ໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງຕະຫຼອດ ໄລຍະສັນຍາປະກັນໄພ;
3. ຜູ້ປະກັນໄພທີ່ຮັບການໂອນສັນຍາປະກັນໄພ ຕ້ອງມີຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ມີຄັງສຳຮອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 51 (ໃໝ່). ຂັ້ນຕອນການໂອນສັນຍາປະກັນໄພ

ການໂອນສັນຍາປະກັນໄພ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຫດຜົນ, ແຜນການໂອນ ພ້ອມດ້ວຍສຳເນົາສັນຍາປະກັນໄພ ຕ້ອງສະເໜີ ຕໍ່ກະຊວງການເງິນ;
2. ການໂອນສັນຍາປະກັນໄພ ຈະຖືກປະຕິບັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີການແຈ້ງການເປັນລາຍລັກອັກສອນຂອງກະຊວງການເງິນ;
3. ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງເປີດເຜີຍກ່ຽວກັບການໂອນ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພຮັບຮູ້ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນ ສາມສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ຮັບແຈ້ງການດັ່ງກ່າວ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໝວດທີ 2
ສັນຍາປະກັນໄພສ່ວນບຸກຄົນ

ມາດຕາ 52 (ປັບປຸງ). ສັນຍາປະກັນໄພສ່ວນບຸກຄົນ

ສັນຍາປະກັນໄພສ່ວນບຸກຄົນ ແມ່ນ ສັນຍາປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ແລະ ອຸປະຕິເຫດດ້ານຮ່າງກາຍ.

ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ສາມາດຊື້ການປະກັນໄພໃຫ້ບັນດາບຸກຄົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕົນເອງ;
2. ຜົວ, ເມັຍ, ລູກ, ພໍ່ແມ່, ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງ ຂອງຕົນ;
3. ບຸກຄົນອື່ນ ຖ້າຫາກຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພມີສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສຍນຳບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່). ສັນຍາປະກັນຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ແລະ ອຸປະຕິເຫດ ດ້ານຮ່າງກາຍ

ສັນຍາປະກັນຊີວິດ ແມ່ນ ສັນຍາທີ່ແນໃສ່ຮັບສິນປະກັນໄພ ໃນກໍລະນີຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພເສຍຊີວິດ ຊຶ່ງຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ສັນຍາປະກັນສຸຂະພາບ ແມ່ນ ສັນຍາທີ່ແນໃສ່ທົດແທນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄ່າປິ່ນປົວຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາໃນກໍລະນີເຈັບເປັນ.

ສັນຍາປະກັນອຸປະຕິເຫດ ດ້ານຮ່າງກາຍ ແມ່ນ ສັນຍາທີ່ແນໃສ່ທົດແທນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ໃນກໍລະນີ ເຈັບເປັນ, ພິການ ຫຼື ເສຍຊີວິດຍ້ອນອຸປະຕິເຫດ.

ມາດຕາ 54 (ໃໝ່). ການແຈ້ງອາຍຸໃນການປະກັນຊີວິດ

ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພມີພັນທະແຈ້ງອາຍຸຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໃຫ້ຖືກຕ້ອງໃນເວລາເຮັດສັນຍາປະກັນໄພ, ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວເປັນພື້ນຖານໃນການຄິດໄລ່ຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ຫາກແຈ້ງອາຍຸຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບອາຍຸທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຊຶ່ງອາຍຸຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວບໍ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດ ທີ່ສາມາດເອົາປະກັນໄພໄດ້, ຜູ້ປະກັນໄພມີສິດຍົກເລີກສັນຍາປະກັນໄພ ໂດຍຫັກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆໄວ້ ກ່ອນຈະສົ່ງຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພຄືນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ.

ໃນກໍລະນີທີ່ສັນຍາປະກັນຊີວິດ ຫາກໄດ້ມີຜົນບັງຄັບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງແຕ່ ສອງປີຂຶ້ນໄປ, ຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍເງິນໄຖ່ຖອນສັນຍາໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພແຈ້ງອາຍຸຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງອາຍຸທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພແມ່ນຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ສາມາດເອົາປະກັນໄພໄດ້ ຊຶ່ງເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ ເກັບບໍ່ພຽງພໍ, ຜູ້ປະກັນໄພມີສິດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ເພີ່ມເຕີມໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຄ່າທຳນຽມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ ຫຼື ອາດຫຼຸດວົງເງິນຄຸ້ມກັນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຈ່າຍຕົວຈິງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ຫາກແຈ້ງອາຍຸຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງອາຍຸທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແມ່ນຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ສາມາດເອົາປະກັນໄພໄດ້ ຊຶ່ງເປັນຜົນເຮັດ ໃຫ້ການເກັບຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພເກີນ, ຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງສົ່ງຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພທີ່ເກັບເກີນນັ້ນ ໃຫ້ ແກ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພຄືນ ຫຼື ອາດເພີ່ມວົງເງິນຄຸ້ມກັນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 55 (ໃໝ່). ການຈ່າຍຄ່າທຳນຽມປະກັນຊີວິດ

ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພຈະຈ່າຍຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ ເທື່ອດຽວ ຫຼື ຫຼາຍເທື່ອຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ, ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ປະກັນໄພ ຫາກຕົກລົງໃຫ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມເປັນ ສາມເດືອນ, ຫົກ ເດືອນ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ, ຄ່າທຳນຽມທີ່ຄ້າງຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພ ຖືວ່າເປັນໜີ້ສິນທີ່ຜູ້ປະກັນໄພມີສິດຫັກອອກຈາກຈຳນວນເງິນສິນປະກັນໄພທີ່ຕ້ອງຈ່າຍຕາມສັນຍາ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພທີ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພຫຼາຍເທື່ອ ຊຶ່ງຜູ້ກ່ຽວໄດ້ຈ່າຍມາແລ້ວບໍ່ເກີນສອງປີ ແຕ່ບໍ່ສືບຕໍ່ຈ່າຍຕໍ່ໄປອີກສອງເດືອນ ຕິດຕໍ່ກັນ, ຜູ້ປະກັນໄພມີສິດໂຈະການປະຕິບັດ ສັນຍາປະກັນໄພໄວ້ ແລະ ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພບໍ່ມີສິດທວງເອົາຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍໄປແລ້ວ ນັ້ນຄືນຈົນກວ່າຜູ້ກ່ຽວຈະໄດ້ສືບຕໍ່ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມທີ່ຍັງຄ້າງນັ້ນ. ຖ້າວ່າຜູ້ກ່ຽວຫາກບໍ່ຊຳລະຄ່າທຳນຽມປະ ກັນໄພທີ່ຍັງຄ້າງພາຍໃນສອງປີ ຜູ້ກ່ຽວບໍ່ມີສິດທີ່ຈະທວງເອົາຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຈ່າຍໄປແລ້ວນັ້ນ ຄືນ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ໄດ້ມີການຕົກລົງກັນໄວ້ຢ່າງອື່ນໃນສັນຍາປະກັນໄພ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ຫາກໄດ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພແຕ່ ສອງປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ຜູ້ ປະກັນໄພໄດ້ໂຈະການປະຕິບັດສັນຍາປະກັນໄພ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຜູ້ປະ ກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພຄືນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ໄດ້ມີການຕົກລົງກັນ ໄວ້ຢ່າງອື່ນໃນສັນຍາປະກັນໄພ.

ຄູ່ສັນຍາອາດຕົກລົງ ສືບຕໍ່ປະຕິບັດສັນຍາປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຖືກໂຈະຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ພາຍໃນກໍານົດໄລຍະເວລາ ສອງປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ໂຈະນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 56 (ປັບປຸງ). ການມອບໂອນຜົນປະໂຫຍດໃນການປະກັນຊີວິດ

ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ມອບໂອນຜົນປະໂຫຍດໃນການປະກັນຊີວິດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ ບົ່ງບອກເປັນລາຍລັກອັກສອນກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ວົງເງິນປະກັນໄພ ພ້ອມທັງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຊາບ.

ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ສາມາດມອບໂອນຜົນປະໂຫຍດໃນການປະກັນຊີວິດໃຫ້ຄົນບ້າໄບ້ເສັຍຈິດ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ສິບແປດປີ ໂດຍການເຫັນດີຂອງ ພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງຂອງບຸກຄົນ ດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 57 (ໃໝ່). ການຍົກເວັ້ນການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ

ຜູ້ປະກັນໄພ ຈະບໍ່ຈ່າຍສິນປະກັນໄພໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ສັນຍາປະກັນໄພກ່ຽວກັບການເສັຍຊີວິດ ຈະບໍ່ມີຜົນບັງຄັບປະຕິບັດຖ້າວ່າຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຫາກໄດ້ຂ້າຕົວເອງຕາຍ, ແຕ່ຜູ້ປະກັນໄພກໍຍັງຈະຕ້ອງຈ່າຍເງິນໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບຕາມຈໍານວນເທົ່າກັນກັບເງິນທີ່ມີຢູ່ໃນຄັງແຮຕາມສູດຄິດໄລ່ຖ້າວ່າໃບປະກັນໄພ ຫາກໄດ້ກໍານົດວ່າຜູ້ປະກັນໄພ ຈະຈ່າຍສິນປະກັນໄພໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ກ່ຽວຫາກຂ້າຕົວເອງຕາຍນັ້ນ ສັນຍາປະກັນໄພຈະມີຜົນບັງຄັບປະຕິບັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອເວລາເຮັດໃບປະກັນໄພທີ່ເຊັນນໍາກັນໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປສອງປີແລ້ວ. ສັນຍາປະກັນໄພກໍຈະບໍ່ມີຜົນບັງຄັບປະຕິບັດເມື່ອຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຫາກໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພເສັຍຊີວິດໂດຍເຈດຕະນາ;
2. ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ເສັຍຊີວິດ ຫຼື ພິການຖາວອນ ໂດຍເຈດຕະນາຂອງຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ຫຼື ເຈດຕະນາຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ;
3. ໃນກໍລະນີທີ່ມີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຄົນ ແຕ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫາກເຈດຕະນາທໍາຮ້າຍຮ່າງກາຍໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພເສັຍຊີວິດ ຫຼື ພິການຖາວອນ, ບໍລິສັດປະກັນໄພ ຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍສິນປະກັນໄພໃຫ້ບັນດາຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຕາມການຕົກລົງໃນ ສັນຍາປະກັນໄພ;
4. ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້, ບໍລິສັດປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍສິນປະ ກັນໄພທີ່ຍັງເຫຼືອ ຫຼື ຈໍານວນເງິນປະກັນໄພທັງໝົດທີ່ໄດ້ຈ່າຍໄປນັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ຊື້ການປະ ກັນໄພ ຫຼັງຈາກຫັກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ມີເຫດຜົນ, ຖ້າຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພຫາກເສັຍຊີວິດ ຈໍານວນເງິນສົ່ງຄືນຈະຖືກແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ມາດຕາ 58 (ໃໝ່). ການຍົກເວັ້ນອາກອນປະກັນໄພບຸກຄົນ

ການປະກັນໄພບຸກຄົນ ໄດ້ມີການຍົກເວັ້ນອາກອນ ດັ່ງນີ້:

1. ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຂອງການເຮັດສັນຍາປະກັນຊີວິດ ແລະ ສັນຍາປະກັນສຸຂະພາບ;
2. ອາກອນລາຍໄດ້ຂອງເງິນຜົນປະໂຫຍດຈາກການເສຍຊີວິດ ຫຼື ຈາກການພິການຖາວອນຂອງສັນຍາປະກັນໄພບຸກຄົນ;
3. ອາກອນລາຍໄດ້ຂອງສິນປະກັນໄພສຸຂະພາບ ແລະ ປະກັນໄພອຸປະຕິເຫດທາງດ້ານຮ່າງ ກາຍ;
4. ອາກອນລາຍໄດ້ຂອງເງິນຜົນປະໂຫຍດຈາກການປະກັນໄພສະສົມທຶນ.

ໝວດທີ 3
ສັນຍາປະກັນໄພຊັບສິນ

ມາດຕາ 59 (ໃໝ່). ເປົ້າໝາຍຂອງສັນຍາປະກັນໄພຊັບສິນ

ສັນຍາປະກັນໄພຊັບສິນ ແມ່ນ ສັນຍາປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊັບສິນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍເປົ້າໝາຍ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11, 12 ແລະ 13 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ). ຫຼັກການຈ່າຍສິນທົດແທນປະກັນໄພ

ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຈ່າຍສິນທົດແທນປະກັນໄພໃຫ້ບຸກຄົນໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມຄວາມເສຍຫາຍຕົວຈິງ ຊຶ່ງສູງສຸດບໍ່ເກີນວົງເງິນຄ້ຳປະກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນ ຍາ.

ມາດຕາ 61 (ປັບປຸງ). ສິດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບຸກຄົນທີສາມທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການເສຍຫາຍຕໍ່ຊັບສິນ, ຊີວິດ, ຮ່າງກາຍ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຊຶ່ງມີເຫດຈາກທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ລະມັດລະວັງຂອງບຸກຄົນທີສາມນັ້ນ ຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍສິນທົດແທນປະກັນໄພ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຕາມຄວາມເສຍຫາຍ ແຕ່ບໍ່ເກີນວົງເງິນຄ້ຳ ປະກັນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ຜູ້ປະກັນໄພ ມີສິດທວງເອົາເງິນຄືນທີ່ຕົນໄດ້ຈ່າຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຈາກບຸກຄົນທີ ສາມ ທີ່ເປັນຕົ້ນເຫດກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ.

ບຸກຄົນທີສາມ ທີ່ເປັນຕົ້ນເຫດນັ້ນ ຍັງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງໃນສ່ວນທີ່ເກີນໃນວົງເງິນຄ້ຳປະກັນ.

ມາດຕາ 62 (ໃໝ່). ການເສຍຫາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບສິນທົດແທນປະກັນໄພ

ຜູ້ປະກັນໄພ ຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບຈ່າຍສິນທົດແທນປະກັນໄພ ໃນກໍລະນີຊັບສິນທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພນັ້ນເສຍຫາຍຍ້ອນການຫຼຸ້ຍຫ້ຽນ ຫຼື ການເສື່ອມຄ່າຊັບສິນເອງ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ໄດ້ມີການຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 63 (ປັບປຸງ). ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ

ການທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ບົນ ພື້ນຖານການຕີລາຄາຕົວຈິງຢູ່ ສະຖານທີ່ເກີດເຫດ ແລະ ລະດັບຄວາມເສັຍຫາຍ, ເວັ້ນເສັຍແຕ່ໄດ້ຕົກລົງກັນເປັນຢ່າງອື່ນ ໃນສັນຍາປະກັນໄພ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະເມີນຄວາມເສັຍຫາຍແມ່ນເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ປະກັນໄພ;
2. ຜູ້ປະກັນໄພ ຈະຮັບຜິດຊອບທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພບໍ່ເກີນວົງເງິນປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 64 (ປັບປຸງ). ຮູບການທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ

ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ປະກັນໄພ ສາມາດຕົກລົງກ່ຽວກັບຮູບການທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້ອມແປງຊັບສິນທີ່ເສັຍຫາຍ;
2. ປ່ຽນຊັບສິນທີ່ເສັຍຫາຍດ້ວຍຊັບສິນປະເພດດຽວກັນທີ່ມີມູນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ;
3. ຈ່າຍເງິນທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ກ່ຽວກັບຮູບການທົດ ແທນຄ່າເສັຍຫາຍແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ 3 ຂອງມາດຕານີ້.

ຖ້າການທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍຫາກປະຕິບັດຕາມຂໍ້ 2 ຫຼື ຂໍ້ 3 ຂອງມາດຕານີ້, ຜູ້ປະກັນໄພ ມີສິດເອົາຊັບສິນທີ່ເສັຍຫາຍຫຼັງຈາກໄດ້ປ່ຽນ ຫຼື ທົດແທນຕາມລາຄາມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງຊັບສິນ.

ມາດຕາ 65 (ໃໝ່). ການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ

ເມື່ອເຫດປະກັນໄພ ເປັນຕົ້ນ ອັກຄີໄພ, ອຸປະຕິເຫດເກີດຂຶ້ນ ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຮີບຮ້ອນໄປຍັງສະຖານທີ່ເກີດເຫດ ເພື່ອປະເມີນສາເຫດ ແລະ ຄວາມເສັຍຫາຍຂອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ຖ້າວ່າຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນກ່ຽວກັບສາເຫດ ແລະ ຄວາມເສັຍຫາຍນັ້ນແລ້ວ ຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໃດໜຶ່ງສາມາດສະເໜີເອົາບຸກຄົນທີສາມ ເພື່ອດຳເນີນການປະເມີນສາເຫດ ແລະ ຄວາມເສັຍຫາຍດັ່ງກ່າວ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີສາມ ຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໃດໜຶ່ງສາມາດສະເໜີຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະເມີນສາເຫດ ແລະ ຄວາມເສັຍຫາຍ.

ຄູ່ສັນຍາທັງສອງຝ່າຍ ຕ້ອງຍອມຮັບເອົາຜົນຂອງການປະເມີນສາເຫດ ແລະ ຄວາມເສັຍຫາຍຂອງຜູ້ປະເມີນນັ້ນ.

ມາດຕາ 66 (ປັບປຸງ). ຄວາມຮັບຜິດຊອບທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ

ໃນກໍລະນີຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ບຸກຄົນທີສາມແລ້ວ ຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຮັບຜິດຊອບທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແລະ/ຫຼື ບຸກຄົນທີສາມຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ.

ໃນກໍລະນີຄວາມເສັຍຫາຍນັ້ນ ຫາກເກີດຂຶ້ນຍ້ອນບຸກຄົນທີສາມ ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວກໍຕ້ອງໄດ້ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຕາມລະບຽບກົດໝາຍ. ສ່ວນຄວາມເສັຍຫາຍທາງດ້ານ

ຮ່າງກາຍ ທີ່ເນື່ອງມາຈາກອຸປະຕິເຫດບົນທ້ອງຖະໜົນ ຊຶ່ງມີພາຫະນະໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແມ່ນໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຮັບຜິດຊອບຄ່າປິ່ນປົວຜູ້ບາດເຈັບກ່ອນ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ທັນມີການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນປະກັນໄພ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງທວງເອົາຄືນຈາກຜູ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເປັນຕົ້ນເຫດ.

ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ). ການປະກັນໄພຊັບສິນທີ່ຕ່ຳກວ່າມູນຄ່າຊັບສິນ

ການປະກັນໄພຊັບສິນ ຫາກເຮັດຂຶ້ນຕ່ຳກວ່າມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ, ໃນກໍລະນີມີເຫດການທີ່ໄດ້ປະກັນໄພເກີດຂຶ້ນ ຜູ້ປະກັນໄພ ຈະຮັບຜິດຊອບທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຕາມອັດຕາສ່ວນລະຫວ່າງວົງເງິນປະກັນໄພ ແລະ ມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໃນໄລຍະເວລາຂອງສັນຍາປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 68 (ໃໝ່). ການປະກັນໄພຊັບສິນທີ່ສູງກວ່າມູນຄ່າຊັບສິນ

ການປະກັນໄພຊັບສິນ ຫາກເຮັດຂຶ້ນສູງກວ່າມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ, ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງໄດ້ສົ່ງຈຳນວນເງິນຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍເກີນໄປໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ. ໃນກໍລະນີມີເຫດການທີ່ໄດ້ປະກັນໄພເກີດຂຶ້ນ ຜູ້ປະກັນໄພ ຈະຮັບຜິດຊອບທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມຄວາມເສຍຫາຍຕົວຈິງ ແລະ ສູງສຸດບໍ່ເກີນມູນຄ່າຊັບສິນທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 69 (ໃໝ່). ສັນຍາປະກັນໄພຊ້ຳຊ້ອນ

ສັນຍາປະກັນໄພຊ້ຳຊ້ອນ ແມ່ນ ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ເຮັດສັນຍາປະກັນໄພນຳສອງຜູ້ປະກັນໄພຂຶ້ນໄປເພື່ອປະກັນໄພຊັບສິນອັນດຽວກັນ ຊຶ່ງມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍປະກັນໄພອັນດຽວ ກັນ.

ໃນກໍລະນີຄູ່ສັນຍາໄດ້ເຮັດສັນຍາປະກັນໄພຊ້ຳຊ້ອນ, ຖ້າຫາກມີເຫດການປະກັນໄພເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ລະບໍລິສັດປະກັນໄພ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມອັດຕາສ່ວນຈຳນວນເງິນປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງຊັບສິນທີ່ເສຍຫາຍ.

ໝວດທີ 4
ສັນຍາປະກັນໄພຕໍ່

ມາດຕາ 70 (ໃໝ່). ຫຼັກການ ການປະກັນໄພຕໍ່

ຜູ້ປະກັນໄພ ສາມາດເຮັດການປະກັນໄພຕໍ່ກັບຜູ້ປະກັນໄພຕໍ່ຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຕໍ່ຊັບສິນທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ສາກົນ. ຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບສັນຍາປະກັນໄພຕໍ່ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນ ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ເພື່ອຕິດຕາມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ.

ມາດຕາ 71 (ໃໝ່). ເງື່ອນໄຂການປະກັນໄພຕໍ່

ການປະກັນໄພຕໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງເໝາະສົມກັບສະພາບການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຜູ້ປະກັນໄພຕໍ່;
2. ຕ້ອງມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມກັບຂົງເຂດການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຜູ້ປະກັນໄພຕໍ່ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນຂົງເຂດປະກັນໄພ ໃນຕະຫຼາດປະກັນໄພ ພາຍໃນປະເທດ, ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ມີຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ມີປະສົບການກ່ຽວກັບການປະກັນໄພຕໍ່.

ໃນກໍລະນີ ກະຊວງການເງິນ ຫາກກວດພົບເຫັນການປະກັນໄພຕໍ່ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ຂ້າງເທິງນັ້ນ ມີສິດແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຍົກເລີກ ຫຼື ສະເໜີຄືນໃຫ້ດັດແກ້ການປະກັນໄພຕໍ່ ຫຼື ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດການປະກັນໄພຕໍ່.

ມາດຕາ 72 (ໃໝ່). ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປະກັນໄພຕໍ່

ຜູ້ປະກັນໄພ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ຕາມສັນຍາປະກັນໄພລວມທັງກໍລະນີເອົາຊັບສິນໄປປະກັນໄພຕໍ່.

ຜູ້ປະກັນໄພຕໍ່ ບໍ່ສາມາດຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພຈ່າຍຄ່າທໍານຽມປະກັນໄພໂດຍກົງໃຫ້ຕົນເອງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນໃນສັນຍາ.

ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ບໍ່ສາມາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ຮັບການປະກັນໄພຕໍ່ ຈ່າຍເງິນທົດແທນໃຫ້ຕົນເອງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນໃນສັນຍາ.

ໝວດ ທີ 5
ສັນຍາປະກັນໄພ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ

ມາດຕາ 73 (ປັບປຸງ). ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ປະກັນໄພ

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ຈະມີຂຶ້ນກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍ ຫາຍ ໃນໄລຍະເວລາຂອງສັນຍາປະກັນໄພ ແລະ ບຸກຄົນທີສາມທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ໄດ້ທວງເອົາການທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນນໍາຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 74 (ໃໝ່). ການເປັນຕົວແທນໃຫ້ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ

ຜູ້ປະກັນໄພ ມີສິດເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ໃນການເຈລະຈາກັບບຸກຄົນທີສາມກ່ຽວກັບການທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ເປັນ ຢ່າງອື່ນໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 75 (ປັບປຸງ). ການທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍ

ຜູ້ປະກັນໄພ ສາມາດຈ່າຍເງິນທົດແທນຄວາມເສັຍຫາຍ ໂດຍກົງໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ບຸກຄົນທີສາມທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສັຍຫາຍກໍໄດ້ ເມື່ອມີຄວາມເສັຍຫາຍເກີດຂຶ້ນຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ.

ພາກທີ VI
ຕົວແທນປະກັນໄພ, ນາຍໜ້າປະກັນໄພ
ໝວດ ທີ 1
ຕົວແທນປະກັນໄພ

ມາດຕາ 76 (ໃໝ່). ຕົວແທນປະກັນໄພ

ຕົວແທນປະກັນໄພ ແມ່ນ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ປະກັນໄພ ບົນພື້ນ ຖານຂໍ້ຜູກພັນຂອງການເປັນຕົວແທນປະກັນໄພ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການປະກັນໄພ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງໄດ້ສົ່ງບັນຊີລາຍຊື່ຕົວແທນປະກັນໄພທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃຫ້ ກະຊວງການເງິນ.

ມາດຕາ 77 (ໃໝ່). ເງື່ອນໄຂໃນການເປັນຕົວແທນປະກັນໄພ

ການເປັນຕົວແທນປະກັນໄພ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳລັບບຸກຄົນ:
   - ເປັນພົນລະເມືອງລາວທີ່ມີພູມລຳເນົາຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ;
   - ມີອາຍຸແຕ່ 18 ປີຂຶ້ນໄປ;
   - ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມວຽກງານກ່ຽວກັບການປະກັນໄພ;
   - ບໍ່ເຄີຍຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບເນື່ອງຈາກການກະທຳຜິດໂດຍເຈດຕະນາ;
   - ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ.
2. ສຳລັບນິຕິບຸກຄົນ:
   - ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 78 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົວແທນປະກັນໄພ

ຕົວແທນປະກັນໄພ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳສະເໜີ ແລະ ຂາຍປະກັນໄພ;
2. ອອກສັນຍາປະກັນໄພ;
3. ເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພ;
4. ປະສານງານໃນການກວດກາ, ແກ້ໄຂໃນກໍລະນີເຫດການປະກັນໄພໄດ້ເກີດຂຶ້ນ;

5. ນຳເອົາສິນທົດແທນປະກັນໄພໃຫ້ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນຕາມກຳນົດເວລາ;
6. ປະຕິບັດວຽກງານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດສັນຍາປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 79 (ໃໝ່). ເນື້ອໃນຂໍ້ຜູກພັນໃນການເປັນຕົວແທນ

ຂໍ້ຜູກພັນໃນການເປັນຕົວແທນປະກັນໄພ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່, ນາມສະກຸນ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງຕົວແທນປະກັນໄພ;
2. ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງຜູ້ປະກັນໄພ;
3. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຂອງຕົວແທນປະກັນໄພ;
4. ຄ່າບໍລິການໃຫ້ຕົວແທນປະກັນໄພ;
5. ອາຍຸຂອງຂໍ້ຜູກພັນ;
6. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
7. ການວາງເງິນ ຫຼື ຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ.

ມາດຕາ 80 (ໃໝ່). ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົວແທນ

ໃນກໍລະນີຕົວແທນປະກັນໄພ ຫາກໄດ້ລະເມີດຂໍ້ຜູກພັນຂອງການເປັນຕົວແທນປະກັນໄພ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພນັ້ນ ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຮັບຜິດ ຊອບໂດຍກົງຕໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍທີ່ຕົວແທນປະກັນໄພໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ແລະ ມີສິດທວງເອົາການທົດແທນຄ່າເສັຍຫາຍນັ້ນຄືນຈາກຕົວແທນປະກັນໄພ.

ໝວດ ທີ 2
ນາຍໜ້າປະກັນໄພ

ມາດຕາ 81 (ໃໝ່). ນາຍໜ້າປະກັນໄພ

ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ແມ່ນ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດນາຍ ໜ້າປະກັນໄພ.

ນາຍໜ້າປະກັນໄພທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ມີສິດເປັນນາຍໜ້າໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພຫຼາຍຄົນ.

ມາດຕາ 82 (ໃໝ່). ການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ໃຫ້ປະຕິບັດຄືກັນກັບການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດປະກັນໄພຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້

ສຳລັບທຶນຈົດທະບຽນຂອງນາຍໜ້າປະກັນໄພ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 83 (ໃໝ່). ຂອບເຂດການດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ

ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພໃນຂອບເຂດ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜູ້ປະກັນໄພ, ຮູບແບບ ແລະ ປະເພດປະກັນໄພໃຫ້ຜູ້ຊື້ການ ປະກັນໄພ ເຊັ່ນ ກຳນົດເວລາ, ເງື່ອນໄຂ, ຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ;
2. ໃຫ້ຄຳປຶກສາແກ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ, ການຄັດເລືອກປະເພດປະກັນໄພ, ກຳນົດເວລາ, ເງື່ອນໄຂ, ຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ;
3. ເຈລະຈາ ແລະ ສ້າງສັນຍາປະກັນໄພລະຫວ່າງຜູ້ປະກັນໄພ ກັບຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ;
4. ປະຕິບັດວຽກງານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດສັນຍາປະກັນໄພ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 84 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງນາຍໜ້າປະກັນໄພ

ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບຄ່າບໍລິການເປັນນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຊຶ່ງລວມຢູ່ໃນຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕໍ່ການດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ສະເໜີຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ;
4. ດຳເນີນທຸລະກິດນາຍໜ້າປະກັນໄພດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດ;
5. ຮັກສາຄວາມລັບຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພທີ່ຕົນໃຫ້ບໍລິການ;
6. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ທຸກຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນຕໍ່ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 85 (ໃໝ່). ການຄ້ຳປະກັນດ້ານວິຊາຊີບ

ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງຄ້ຳປະກັນການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນດ້ວຍການຊື້ການ ປະກັນໄພທາງດ້ານວິຊາຊີບ ນຳຜູ້ປະກັນໄພໃດໜຶ່ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ການຄ້ຳປະກັນດ້ານວິຊາຊີບຂອງນາຍໜ້າປະກັນໄພ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ VII
ການແຂ່ງຂັນດ້ານທຸລະກິດປະກັນໄພ

ມາດຕາ 86 (ໃໝ່). ການແຂ່ງຂັນດ້ານທຸລະກິດປະກັນໄພ

ຜູ້ປະກັນໄພ, ຕົວແທນປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນມີຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແລະ ສາມາດແຂ່ງຂັນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ

ຍຸຕິທຳ ເພື່ອຮັກສາສະຖຽນລະພາບຂອງຕະຫຼາດປະກັນໄພ, ຂະ ຫຍາຍ ແລະ ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ເພື່ອຮັບໃຊ້ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 87 (ໃໝ່). ຫຼັກການແຂ່ງຂັນທຸລະກິດປະກັນໄພ

ການແຂ່ງຂັນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງດຳເນີນຕາມກົນໄກເສດຖະກິດຕະຫຼາດບົນພື້ນຖານລະ ບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ, ຮັບປະກັນຫຼັກການຍຸຕິທຳ ແລະ ຈັນຍາບັນວິຊາຊີບ.

ການແຂ່ງຂັນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງ:

1. ບໍ່ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຈະຊື້ ຫຼື ຊື້ການປະກັນໄພແລ້ວ ນຳຜູ້ປະກັນໄພ;
2. ບໍ່ແນະນຳຂໍ້ມູນເກີນຄວາມເປັນຈິງ;
3. ບໍ່ກ່າວຫາ ໂຈມຕີ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນດ້ວຍຮູບແບບຕ່າງໆ;
4. ບໍ່ໃຫ້ຍາດແຍ່ງພະນັກງານຫຼັກແຫຼ່ງທີ່ມີປະສົບການ ທີ່ຈະສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ຜູ້ປະ ກັນໄພ ແລະ ຕົວແທນ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ;
5. ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ ຕໍ່າກວ່າອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ VIII

ລະບອບການເງິນ, ການບັນຊີ ແລະ ການສະຫຼຸບລາຍງານ

ໝວດທີ 1

ລະບອບການເງິນ

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ). ການປະຕິບັດລະບອບການເງິນ

ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງປະຕິບັດລະບອບການເງິນ, ຄັງສຳຮອງ ແລະ ຄັງແຮປະກັນໄພ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 89 (ໃໝ່). ຄັງສຳຮອງ

ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງສ້າງຄັງສຳຮອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສ່ຽງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການຂະຫຍາຍທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 90 (ປັບປຸງ). ຄັງແຮປະກັນໄພ

ຄັງແຮປະກັນໄພ ແມ່ນ ຄັງແຮທາງດ້ານວິຊາການທີ່ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພໄດ້ຫັກໄວ້ ເພື່ອຊຳລະໜີ້ສິນປະກັນໄພ, ຄ່າບໍລິການກ່ຽວກັບການປະກັນໄພ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກສັນຍາປະກັນໄພ.

ຄັງແຮປະກັນໄພ ໄດ້ແຍກໄປຕາມຮູບແບບການປະກັນໄພ ຊຶ່ງແຕ່ລະຄັງແຮປະກັນໄພ ຕ້ອງ ມີທຶນພຽງພໍ ເພື່ອປະຕິບັດພັນທະຢ່າງຄົບຖ້ວນຕໍ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການປະກັນໄພ.

ສໍາລັບວິທີການ, ຮູບແບບຄັງແຮປະກັນໄພ ແລະ ຈໍານວນຄັງແຮ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບ ການສະເພາະ ຊຶ່ງວາງອອກໂດຍກະຊວງການເງິນ.

ໝວດທີ 2
ການບັນຊີ ແລະ ການສະຫຼຸບລາຍງານ

ມາດຕາ 91 (ປັບປຸງ). ລະບອບການບັນຊີ

ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງປະຕິບັດລະບອບການບັນຊີ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການບັນຊີ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 92 (ໃໝ່). ການໂອນກໍາໄລ, ເງິນປັນຜົນ ແລະ ຊັບສິນອອກຈາກ ສປປ ລາວ

ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພທີ່ລົງທຶນໂດຍຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດໂອນກໍາໄລ ແລະ ເງິນປັນຜົນອອກຈາກ ສປປ ລາວ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຫັກເງິນເຂົ້າຄັງຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ກໍານົດໄວ້.

ການໂອນຊັບສິນຂອງຕົນອອກຈາກ ສປປ ລາວ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ພາຍຫຼັງທີ່ຢຸດເຊົາການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ໄດ້ດໍາເນີນການຊໍາລະສະສາງພັນທະຕ່າງໆ ລວມທັງໜີ້ສິນເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ.

ມາດຕາ 93 (ປັບປຸງ). ຂອບເຂດຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ໜີ້ສິນ

ທຸກວິສາຫະກິດປະກັນໄພ ຕ້ອງມີຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນຄວາມສາມາດພຽງພໍຂອງຕົນ ໃນການໃຊ້ໜີ້ ສິນ. ຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ໜີ້ສິນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ທຶນວິສາຫະກິດ ຫຼື ທຶນສ້າງຕັ້ງ;
2. ທຶນສໍາຮອງທີ່ບໍ່ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດພັນທະໃດໆ;
3. ກໍາໄລທີ່ຍົກຍອດມາ ແລະ ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຂອງປີດໍາເນີນວຽກງານພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຫັກການຂາດທຶນອອກແລ້ວ;
4. ມູນຄ່າສ່ວນເກີນທີ່ເນື່ອງມາຈາກການປະເມີນລາຄາຂອງອົງປະກອບຊັບສິນ;
5. ຊັບສິນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ຄິດໄລ່ເຂົ້າໃນຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ໜີ້ສິນ.

ມາດຕາ 94 (ໃໝ່). ການນໍາໃຊ້ເງິນຄ້ໍາປະກັນ

ຜູ້ປະກັນໄພມີສິດທວງເອົາເງິນຄ້ໍາປະກັນ, ຊັບສິນທີ່ຝາກໄວ້ຢູ່ທະນາຄານ ເພື່ອຊໍາລະສະສາງໜີ້ສິນຂອງຕົນເມື່ອມີການຢຸດເຊົາ:

1. ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ;

2. ເນື່ອງມາຈາກການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ;

3. ເນື່ອງມາຈາກການລົ້ມລະລາຍ.

ການທອງເອົາເງິນຄ້ຳປະກັນ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

ໃນກໍລະນີຢຸດເຊົາຕາມຂໍ້ 1 ເທິງນີ້ ຕ້ອງທອງໃນໄລຍະເວລາບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງການຢຸດເຊົາດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີມີການຢຸດເຊົາຕາມຂໍ້ 2 ແລະ 3 ຂ້າງເທິງນີ້ ຜູ້ປະກັນໄພບໍ່ສາມາດທອງເອົາເງິນຄ້ຳ ປະກັນດັ່ງກ່າວຂອງຕົນ ຈົນກວ່າຈະມີການຂຶ້ນແຜນຊຳລະໜີ້ສິນ ແລະ ຊຳລະໜີ້ສິນໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະ ກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ທັງໝົດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບດອກເບ້ຍຈາກເງິນຄ້ຳປະກັນທີ່ຝາກໄວ້ຢູ່ທະນາຄານ ຜູ້ປະກັນໄພສາມາດນຳໃຊ້ດອກເບັ້ຍຈາກເງິນຄ້ຳປະກັນນັ້ນໄດ້.

ມາດຕາ 95 (ໃໝ່). ການບໍລິຫານເງິນທຶນ

ຜູ້ປະກັນໄພ ມີສິດລົງທຶນໃນເງິນທຶນຂອງຕົນເອງ ບົນພື້ນຖານການຕົກລົງເຫັນດີຂອງກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນ ແຕ່ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມອາດສາມາດໃນການຈ່າຍເງິນຄືນຢ່າງເປັນປົກກະຕິຕາມສັນຍາປະກັນໄພ.

ຜູ້ປະກັນໄພ ສາມາດນຳໃຊ້ເງິນທຶນ ເພື່ອລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນຂົງເຂດຕາມລຳດັບບຸລິມະ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື້ພັນທະບັດຂອງລັດ;
2. ຊື້ຮຸ້ນ ແລະ ພັນທະບັດຂອງວິສາຫະກິດ;
3. ລົງທຶນໃນທຸລະກິດອະສັງຫາລິມະຊັບ;
4. ປະກອບທຶນໃນວິສາຫະກິດອື່ນໆ;
5. ຝາກເງິນໄວ້ກັບທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ.

ມາດຕາ 96 (ໃໝ່). ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ

ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການບັນຊີ ແລະ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຫຼັກການການບັນຊີຂອງ ສປປ ລາວ.

ກະຊວງການເງິນ ອອກລະບຽບການເພີ່ມ ເພື່ອກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການ ການເງິນຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 97 (ໃໝ່). ສົກປີການເງິນ

ສົກປີການເງິນຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມປີການບັນຊີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການບັນຊີ ຊຶ່ງເລີ່ມແຕ່ວັນທີ 1 ມັງກອນ ແລະ ສິ້ນສຸດວັນທີ 31 ທັນວາ ຂອງແຕ່ລະປີ.

ສົກປີການເງິນປີທຳອິດຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງເລີ່ມແຕ່ວັນທີໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 31 ທັນວາຂອງປີນັ້ນ.

ມາດຕາ 98 (ໃໝ່). ການກວດສອບເອກະສານລາຍງານການເງິນ

ການກວດສອບເອກະສານລາຍງານການເງິນປະຈຳປີ ຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກຜູ້ກວດສອບເອກະລາດ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ.

ກະຊວງການເງິນ ມີສິດສະເໜີໃຫ້ ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຈັດລະດັບຄວາມ ໜ້າເຊື່ອຖືໃນການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຈາກຜູ້ຈັດລະດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືທັງພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 99 (ປັບປຸງ). ເອກະສານລາຍງານການເງິນ

ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການລາຍງານການເງິນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການບັນຊີ ແລະ ລາຍງານໃນແຕ່ລະໄລຍະ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ.

ນອກຈາກການລາຍງານປົກກະຕິແລ້ວ ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕ້ອງສົ່ງເອກະ ສານລາຍງານການເງິນໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ມີເຫດການໃໝ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດ;
2. ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການເງິນ;
3. ມີໜັງສືສະເໜີ ຂໍຂໍ້ມູນສະເພາະຈາກກະຊວງການເງິນ.

ມາດຕາ 100 (ໃໝ່). ການພິມເຜີຍແຜ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນ

ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ສາມາດພິມເຜີຍແຜ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດສົກປີການເງິນ ທີ່ໄດ້ຮັບການກວດສອບຈາກອົງການກວດສອບເອກະລາດ ຫຼື ອົງ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດແລ້ວ.

ພາກທີ IX
ສິດ, ພັນທະຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ

ມາດຕາ 101 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ປະກັນໄພ

ຜູ້ປະກັນໄພ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ເກັບຄ່າທຳນຽມຕາມສັນຍາປະກັນໄພ;
2. ສະເໜີໃຫ້ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ເພື່ອເຮັດສັນ ຍາປະກັນໄພ;

3. ໂຈະການປະຕິບັດສັນຍາປະກັນໄພທີ່ມີການສະໜອງຂໍ້ມູນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ຄົບ ຖ້ວນ;
4. ປະຕິເສດການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາປະກັນໄພ;
5. ຮັບສິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໃນການທວງເອົາເງິນຈາກບຸກຄົນທີສາມ ທີ່ເປັນຕົ້ນເຫດຂອງການກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ.

ຜູ້ປະກັນໄພ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ອະທິບາຍໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງຕໍ່ຜູ້ສະເໜີເຮັດປະກັນໄພກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂ, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ;
2. ອອກສັນຍາປະກັນໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ;
3. ຈ່າຍສິນປະກັນໄພຕາມສັນຍາປະກັນໄພໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ;
4. ແຈ້ງເຫດຜົນເປັນລາຍລັກອັກສອນກ່ຽວກັບການປະຕິເສດໃນການບໍ່ຈ່າຍສິນປະກັນໄພ;
5. ປະສານສົມທົບກັບຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໃນເວລາອັນຄວນ ເພື່ອແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດກັບບຸກຄົນທີສາມໃນການທົດແທນຄວາມເສັຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ;
6. ປະຕິບັດພັນທະດ້ານງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ພັນທະອື່ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ ກົດໝາຍ;
7. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການແກ້ໄຂ ຄວາມເສັຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງທັນການ.

ມາດຕາ 102 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ

ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ສະເໜີໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພອະທິບາຍນະໂຍບາຍ, ເງື່ອນໄຂການປະກັນໄພ ແລະ ອອກສັນຍາປະກັນໄພ;
2. ໂຈະການປະຕິບັດສັນຍາປະກັນໄພ ໃນກໍລະນີຜູ້ປະກັນໄພສະໜອງຂໍ້ມູນບໍ່ຖືກຕ້ອງໃນສັນຍາປະກັນໄພ;
3. ສະເໜີໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຈ່າຍສິນປະກັນໄພຕາມສັນຍາ;
4. ປະຕິບັດສິດອື່ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ;
2. ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຊາບຢ່າງທັນການກ່ຽວກັບການສູນເສັຍ ຫຼື ການເສັຍຫາຍ ທີ່ມີການຄ້ຳປະກັນ ພາຍຫຼັງທີ່ຕົນໄດ້ຮູ້ຢ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ກາຍຫ້າວັນ. ສຳລັບການປະກັນໄພ ກ່ຽວກັບການລັກຊັບນັ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ແຈ້ງພາຍໃນກຳນົດ ສາມສິບຫົກຊົ່ວໂມງ ພາຍຫຼັງ ທີ່ຮູ້ເຫດການລັກຊັບ. ຄູ່ສັນຍາອາດຈະຕົກລົງເພີ່ມກຳນົດເວລາ ໃນການແຈ້ງເຫດການດັ່ງກ່າວນີ້ໄວ້ໃນສັນຍາກໍໄດ້. ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຈະບໍ່ເສັຍສິດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນສັນຍາປະກັນໄພ ເມື່ອຕົນບໍ່ສາມາດແຈ້ງການສູນເສັຍ ຫຼື ການເສັຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນໄດ້ ຍ້ອນເຫດບັງເອີນ ຫຼື ເຫດສຸດວິໄສ;

3. ແຈ້ງທຸກສະພາບການທີ່ຕົນໄດ້ຮູ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເພື່ອຊ່ວຍປະເມີນການສ່ຽງໄພທີ່ຈະຕົກ ເປັນພາລະຂອງຜູ້ປະກັນໄພຢ່າງເໝາະສົມໃນເວລາເຮັດສັນຍາປະກັນໄພ;
4. ແຈ້ງສະພາບການອັນຈະເປັນຜົນສະທ້ອນ ໃຫ້ແກ່ການສ່ຽງໄພເພີ່ມຂຶ້ນໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຮູ້ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ;
5. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ X
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 103 (ໃໝ່). ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ປະກັນໄພ

ຫ້າມເຈົ້າໜ້າທີ່ປະກັນໄພ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຮັບຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຈາກທຸລະກິດປະກັນໄພ;
2. ສວຍໃຊ້ສິດໜ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ;
3. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດປະກັນໄພທີ່ການຈັດຕັ້ງມອບໝາຍໃຫ້;
4. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ ແລະ ທາງລັດຖະການກ່ຽວກັບທຸລະກິດປະກັນໄພ;
5. ປອມແປງເອກະສານກ່ຽວກັບທຸລະກິດປະກັນໄພ;
6. ດຳເນີນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພໃນທຸກຮູບແບບ;
7. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 104 (ໃໝ່). ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ

ຫ້າມຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ທຳລາຍຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ, ປິດບັງ ເຊື່ອງອຳລາຍຮັບ ແລະ ຊຸກເຊື່ອງການກະທຳຜິດ ທີ່ຕິດພັນກັບການປະກັນໄພ;
2. ໃຫ້ສິນບົນ ຫຼື ຄ່າຈ້າງລາງວັນ, ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບບຸກຄົນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເອົາເງິນຂອງລັດ;
3. ປອມແປງໃບຮັບເງິນ, ເກັບເງິນ ຫຼື ເອກະສານອື່ນ;
4. ໝິ່ນປະໝາດ, ນາບຂູ່, ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍເຈົ້າໜ້າທີ່ປະກັນໄພ;
5. ໂຄສະນາບິດເບືອນຄວາມຈິງກ່ຽວກັບເນື້ອໃນ, ຂອບເຂດການເຄື່ອນໄຫວ, ເງື່ອນໄຂການປະກັນໄພ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນສະທ້ອນເຖິງຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຂອງຜູ້ຊື້ການປະກັນໄພ;
6. ຍາດແຍ່ງລູກຄ້າດ້ວຍການສະກັດກັ້ນ, ຊື້ຈ້າງ, ຂົ່ມຂູ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ປະກັນໄພ, ຜູ້ໄດ້ຮັບ ການປະກັນໄພ, ຕົວແທນປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພອື່ນ;
7. ໃຫ້ສິ່ງຕອບແທນແກ່ລູກຄ້າທີ່ບໍ່ເໝາະສົມຕາມຄວາມຈິງ ແລະ ເຮັດການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ;
8. ຫຼຸດຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພທີ່ຕ່ຳກວ່າການກຳນົດຂອງກະຊວງການເງິນວາງອອກ;

9. ລອກແບບຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ;
10. ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດປະກັນໄພຊີວິດ ແລະ ປະກັນໄພທົ່ວໄປໃນເວລາດຽວກັນໂດຍບໍ່ໄດ້ແຍກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດແຕ່ລະປະເພດເປັນອັນສະເພາະ.

ມາດຕາ 105 (ໃໝ່). ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ, ໃຊ້ສິດເກີນຂອບເຂດ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງ ຊື່ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຂູ່ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປະກັນໄພ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ ສ່ວນຕົວ ຫຼື ພັກພວກກ່ຽວກັບການປະກັນໄພ;
2. ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ມີຮຸ້ນສ່ວນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປະກັນໄພ;
4. ປະຕິເສດການສະໜອງຂໍ້ມູນ, ຮ່ວມມືໃນການປົກປິດ ແລະ ຊຸກຍູ້ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພເສຍພັນທະຕໍ່ລັດ.

ພາກທີ XI
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 106 (ໃໝ່). ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານປະກັນໄພ ສາມາດດຳເນີນດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະນີປະນອມ;
2. ການໄກ່ເກ່ຍ;
3. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
4. ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
5. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ;
6. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງສາກົນ.

ມາດຕາ 107 (ໃໝ່). ສິດໃນການເລືອກຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານປະກັນໄພ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດເລືອກຮູບການແກ້ໄຂໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 106 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍໄດ້.

ມາດຕາ 108 (ໃໝ່). ການປະນີປະນອມ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດປະນີປະນອມກັນ ກ່ຽວກັບການລະເມີດການປະກັນໄພ.

ການຕົກລົງຈາກການປະນີປະນອມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຂອງການເຮັດສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ.

ມາດຕາ 109 (ໃໝ່). ການໄກ່ເກ່ຍ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດເລືອກຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ດ້ວຍການໄກ່ເກ່ຍໄດ້ທຸກເວລາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 110(ໃໝ່). ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການປະກັນໄພ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 111 (ໃໝ່). ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດຮ້ອງຂໍຕໍ່ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໄດ້ທຸກ ເວລາ ເພື່ອໃຫ້ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການປະກັນໄພ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 112 (ໃໝ່). ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອຕັດສິນຄະດີ ກ່ຽວກັບການປະກັນໄພ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 113 (ໃໝ່). ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງສາກົນ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການປະກັນໄພ ທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ XII
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ
ໝວດທີ 1
ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 114 (ໃໝ່). ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະ ເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ກະຊວງການເງິນ ເປັນໃຈກາງໃນການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ສາທາ ລະນະສຸກ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ອົງການປົກ ຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການການເງິນ ເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ.

ສໍາລັບຂະແໜງການອື່ນ ແມ່ນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ ຕາມພາ ລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 115 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການການເງິນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະກັນໄພ ຂະແໜງການການເງິນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກ ງານປະກັນໄພ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຫັນແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານໃຫ້ກາຍເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດຂອງຂະແໜງການການເງິນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດ ຊອບຂອງຕົນ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກໍາອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປະກັນໄພ ຕາມ ພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
4. ຊີ້ນໍາວຽກງານວິຊາສະເພາະ, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກໍາອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປະກັນໄພ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ຕິດຕາມການດໍາເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ສ້າງບຸກຄະລາກອນ, ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ປົດຕໍາແໜ່ງ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຫຼື ລົງວິ ໄນຕໍ່ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປະກັນໄພຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ແລະ ຕາມ ລະບຽບກົດໝາຍ;
7. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານປະກັນໄພ;
8. ຮັບຜິດຊອບໃນການຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານວິຊາສະເພາະຂອງພະນັກ ງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປະກັນໄພ ຊຶ່ງຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ;
9. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານປະກັນໄພ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປະກັນໄພ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2
ອົງການກວດກາ

ມາດຕາ 116 (ໃໝ່). ອົງການກວດກາວຽກງານປະກັນໄພ

ອົງການກວດກາວຽກງານປະກັນໄພ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະ ກັນໄພ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 114 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 117 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາພາຍໃນ

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າ ໜ້າທີ່ປະກັນໄພ ແຕ່ລະຂັ້ນໃນການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ, ມະຕິ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແບບ ແຜນວິທີເຮັດວຽກ, ວິຊາສະເພາະ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ມີ ປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງ;
2. ກວດກາຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ ຕາມເປົ້າໝາຍກ່ຽວກັບການສ້າງ ແຜນການເຄື່ອນ ໄຫວທຸລະກິດປະກັນໄພ, ການຄິດໄລ່, ການເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ມາດຕາ 118 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາພາຍນອກ

ອົງການກວດກາພາຍນອກ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດ ໝາຍ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປະກັນໄພ ຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ, ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວ ວວຽກງານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ປະກັນໄພຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເປັນຕົ້ນ ປາກົດການ, ທາງສຽງຂອງສັງຄົມ ແລະ ການຮ້ອງ ຟ້ອງຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກ ງານປະກັນໄພ ມີປະສິດທິພາບ, ມີຄວາມໂປ່ງ ໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 119 (ໃໝ່). ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາ ປະກອບດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

- ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
- ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
- ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມແຜນການປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາ ທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກ ກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ພາກທີ XIII
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 120 (ໃໝ່). ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ ເປັນຕົ້ນໃນການເຮັດໃຫ້ວຽກງານປະກັນໄພ ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ມີປະສິດທິ ພາບສູງ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 121 (ໃໝ່). ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປະກັນໄພ ຈະຖືກສຶກ ສາອົບຮົມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ ພ້ອມທັງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ.

ມາດຕາ 122 (ໃໝ່). ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານປະກັນໄພ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 123 (ໃໝ່). ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປະກັນໄພ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການປະກັນໄພ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ມີລັກສະນະເບົາ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິຕຽນ, ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ຕາມລະບຽບລັດຖະກອນ ພ້ອມທັງບັນທຶກໄວ້ໃນສຳນວນເອກະສານຊີວະປະຫວັດຂອງຜູ້ກ່ຽວ;
2. ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ແລະ ການຍ້ອງຍໍ;
3. ປົດຕຳແໜ່ງ ຫຼື ຍົກຍ້າຍໄປຮັບໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງຕ່ຳກວ່າເກົ່າ;
4. ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ມາດຕາ 124 (ໃໝ່). ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ ແຊ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳກ່ຽວກັບການປະກັນໄພ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ແຕ່ສາມເດືອນ ຫາ ສອງປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ ແຕ່ 500.000 ກີບ ຫາ 10.000.000 ກີບ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການກະທຳອື່ນ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ກໍຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມ ກົດໝາຍອາຍາ ພ້ອມທັງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ພາກທີ *XIV*
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 125 (ປັບປຸງ). ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 126 (ໃໝ່). ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປະກັນໄພ ສະບັບເລກທີ 11/90 ສປສ, ລົງວັນທີ 29 ພະຈິກ 1990.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ